

Barsakh

*Emilie er på ferie på Gran Canaria.
Hun er ute og jogger.*

Emilie begynte å løpe for to år siden. Hun elsker å løpe. Det føltes som hun trakk vekk hus, biler, lekser og foreldre. Sånn var det denne gangen også. Hun løp og løp.

Etter tjue minutter stoppet hun opp på en høyde ut mot havet. Derfra gikk det en sti ned til en strand mellom klippene. Hun kikket utover havet og bølgene. Da fikk hun øye på den.

En båt.

En liten, skrøpelig trebåt. Full av mennesker. Afrikanere. Akkurat som på bildet i avisen.

De var ikke mer enn femti meter fra land, likevel lå de fleste av dem urørlige i båten. Et hode stakk opp over ripa. En gutt på hennes egen alder hadde fått øye på henne og vinket.

– Herregud, glapp det ut av henne. Så vinket hun tilbake.

Emilie gikk frem og tilbake på den lille stranden. Hva skulle hun gjøre? Skulle hun svømme ut? Løpe etter hjelp? Ringe politiet? Hva om de ble fengslet og sendt tilbake?

Hun så ut mot havet igjen. Var noen av dem døde allerede? Gutten som vinket, kastet et tau mot land, men det landet bare fire–fem meter fra båten. Emilie begynte å vasse utover. Hun fikk se gutten hoppe over bord og lande i vannet med et stort plask. Han dukket opp igjen, og hadde tydeligvis tenkt til å svømme mot land. Men det så ut som om han var for sliten. Han dukket under. Og opp igjen. Emilie svømte mot ham så fort hun kunne.

Oppgaver:

Se Elevbok 7B side 105.

Gjør oppgavene 2 og 4.

Forenklet med tillatelse fra Simon Stranger